

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **TERMINAL OIL a.s.,** IČO: 289 21 925, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, zast. Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem, se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2019, č. j. 46715/19/5300-22443-712878, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2022, č. j. 43 Af 2/2020-26,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále též „správce daně“) ze dne 18. 6. 2019, č. j. 97622/19/4223-21792-403123 (dále též „platební výměr“), tak, že formulačně upravil část textu platebního výměru. Platebním výměrem ve znění napadeného rozhodnutí tak správce daně uložil žalobci podle § 101h odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném ke dni vydání platebního výměru (dále jen „ZDPH“), pokutu podle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH za nepodání následného kontrolního hlášení na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení za období měsíce března roku 2019. Lhůta pro podání následného kontrolního hlášení stanovená ve výzvě ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů ze dne 7. 5. 2019 uplynula dne 15. 5. 2019, přičemž žalobce následné kontrolní hlášení za předmětné období ve stanovené lhůtě nepodal. Správce daně uložil žalobci pokutu ve výši 30.000 Kč.

[2] Žalobce v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítl, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem nevypořádal s námitkami žalobce, že nemohl odpovídat za krátkodobé prodlení s podáním následného kontrolního hlášení. Pozdní podání následného kontrolního hlášení nebylo zapříčiněno pochybením žalobce, ale pochybením jeho obchodního partnera – společnosti P3CHEM s.r.o., která chybně reportovala faktury vydané směrem k žalobci. Žalobce podal následné kontrolní hlášení okamžitě poté, co mu byly ze strany obchodního partnera poskytnuty veškeré relevantní údaje; za prodlení tedy není odpovědný. I kdyby snad bylo rozhodnutí žalovaného o odpovědnosti žalobce správné, ani v takovém případě nelze žalobce sankcionovat, neboť se jedná o omluvitelné prodlení, které trvalo pouze šest dnů.

[3] Krajský soud v Praze nadepsaným rozsudkem žalobu zamítl. Konstatoval, že přestože je sankce podle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH stanovena fixně a správce daně nebo žalovaný nemají možnost správního uvážení ohledně výše této pokuty, měl žalobce možnost podat podle § 101k ZDPH žádost o prominutí této sankce. Až v případném řízení o prominutí uložené pokuty dle § 101k ZDPH může správce daně výši pokuty modifikovat ve vazbě na konkrétní okolnosti posuzovaného případu a pokutu zčásti nebo zcela prominout. Žalobce však žádost o prominutí pokuty nepodal a pouze namítal, že mu neměla být pokuta uložena, protože nezavinil opožděné podání následného kontrolního hlášení. Správce daně postupoval v souladu se zákonem, pokud žalobci uložil platebním výměrem pokutu ve výši 30.000 Kč za opožděně podané následné kontrolní hlášení. Žalobce podal následné kontrolní hlášení až dne 21. 5. 2019, a nedodržel tak lhůtu pro podání následného kontrolního hlášení stanovenou ve výzvě. Žalobci vznikla *ex lege* povinnost zaplatit pokutu ve výši 30.000 Kč, která byla následně uložena v platebním výměru. Jelikož žalobce nepodal žádost o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení, nebyl správce daně, resp. žalovaný, oprávněn rozhodnout o prominutí této pokuty. Samotná výše sankce uložená dle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH je fixní, správce daně nedisponuje diskrecí při jejím ukládání a nemůže stanovit pokutu v jiné částce.

[4] Žalovaný na námitku žalobce, že nemůže odpovídat za prodlení s podáním následného kontrolního hlášení, výslovně reagoval v odstavcích [19] – [22] napadeného rozhodnutí, přičemž srozumitelně aplikoval jím zastávaný právní názor na zjištěný skutkový stav. Žalovaný vypořádal námitku žalobce jako nedůvodnou, neboť povinnost zaplatit pokutu za nedodání následného kontrolního hlášení včas vzniká *ex lege*, nikoli rozhodnutím správce daně nebo žalovaného. Důvody, pro které žalobce neodeslal následné kontrolní hlášení, nevyhodnotil jako překážku objektivního charakteru. Žalobce mohl a měl vyhovět výzvě i tak, že by potvrdil dříve podané kontrolní hlášení a poté, co by získal relevantní údaje od svého obchodního partnera, by podal další následné kontrolní hlášení. Napadené rozhodnutí tak obsahuje srozumitelnou úvahu žalovaného o podstatě odvolacích námitek a z této úvahy je seznatelné, proč je považoval za nedůvodné.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a replika stěžovatele

[5] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl výše uvedený rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že i když bylo následné kontrolní hlášení podáno opožděně, nemůže za toto krátkodobé prodlení odpovídat, neboť nebylo zaviněno stěžovatelem, nýbrž pochybením jeho obchodního partnera. Obchodní partner stěžovatele chybně reportoval faktury vydané stěžovateli a tyto faktury následně opravoval. Stěžovatel podal následné kontrolní hlášení okamžitě poté, co mu byly ze strany obchodního partnera poskytnuty veškeré relevantní údaje, za prodlení v délce šesti dnů tak není odpovědný. Nesprávný je závěr krajského soudu, že důvody, pro které stěžovatel neodeslal následné kontrolní hlášení včas, nepředstavují překážku objektivního charakteru. V daném případě se jedná o omluvitelné prodlení, které trvalo pouze šest dnů. Toto prodlení nebylo způsobeno stěžovatelem.

[6] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s odůvodněním napadeného rozsudku. Uvedl, že kasační stížnost je na samé hranici přípustnosti, neboť stěžovatel se omezil na obecná tvrzení, že se závěry krajského soudu nesouhlasí a považuje napadený rozsudek za nezákonný. Námitce, že pozdní podání následného kontrolního hlášení nebylo zapříčiněno pochybením stěžovatele, nelze přisvědčit. Stěžovatelem nastíněná situace nezaložila překážku objektivního charakteru, která by znemožnila podat následné kontrolní hlášení ve lhůtě stanovené tak, aby toto následné kontrolní hlášení věrně zachytilo stav daňových dokladů, které byly v uvedeném okamžiku v dispozici stěžovatele. Pokud stěžovatel ve lhůtě stanovené výzvou nedisponoval opravnými daňovými doklady a ani nezjistil žádné pochybení na své straně, mohl a měl výzvě vyhovět s tím, že údaje uvedené v kontrolním hlášení potvrdí. Pokuta podle § 101h odst. 1 ZDPH je koncipována jako sankce vznikající ze zákona. Rozhodnutí správce daně o uložení pokuty má toliko deklaratorní charakter a správce daně nemá ani žádný prostor pro správní uvážení ohledně její výše.

[7] Stěžovatel v replice k vyjádření žalovaného zopakoval, že za prodlení s podáním následného kontrolního hlášení není odpovědný, neboť bylo zaviněno pochybením jeho obchodního partnera. Rozhodnutí o uložení pokuty bylo vydáno neoprávněně.

III. Posouzení kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 4 s. ř. s.].

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Ze správního spisu vyplývá, že dne 25. 4. 2019 obdržel správce daně od stěžovatele kontrolní hlášení podané podle § 101c a násl. ZDPH. Dne 7. 5. 2019 byla stěžovateli doručena výzva ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů (dále jen „výzva“), kterou

správce daně stěžovatele vyzval, aby do 5 pracovních dní od oznámení této výzvy změnil, doplnil nebo potvrdil údaje uvedené v oddíle B.2 kontrolního hlášení za období měsíce března roku 2019. Stěžovatel byl poučen o tom, že v případě nepodání následného kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě mu vzniká podle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH povinnost uhradit pokutu ve výši 30.000 Kč. Stěžovatel doručil správci daně následné kontrolní hlášení podle § 101c a násl. ZDPH až dne 21. 5. 2019. Správce daně vydal dne 18. 6. 2019 platební výměr, kterým vyměřil stěžovateli pokutu ve výši 30.000 Kč za nepodání následného kontrolního hlášení za období březen 2019. V odůvodnění uvedl, že dne 7. 5. 2019 vyzval stěžovatele k podání následného kontrolního hlášení ve lhůtě 5 pracovních dní od oznámení výzvy, avšak stanovená lhůta marně uplynula dne 15. 5. 2019, přičemž stěžovatel podal následné kontrolní hlášení až dne 21. 5. 2019. Proti platebnímu výměru podal stěžovatel odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

[11] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že spornou je v posuzovaném případě otázka, zda žalovaný postupoval správně, pokud stěžovateli uložil pokutu za nepodání následného kontrolního hlášení dle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH, aniž by zohlednil důvody pro opožděné podání následného kontrolního hlášení ze strany stěžovatele. Nejvyšší správní soud se zcela ztotožňuje s posouzením této otázky krajským soudem v napadeném rozsudku.

[12] Podle § 101g odst. 2 ZDPH, *správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.* Podle odst. 3 citovaného ustanovení, *plátce je povinen do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.*

[13] Podle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH, *pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení.*

[14] Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěry krajského soudu a žalovaného, že sankce podle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH je stanovena fixně a správce daně nemá možnost správního uvážení ohledně výše této pokuty. Pokud tedy byly v posuzovaném případě naplněny podmínky aplikace § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH, tedy stěžovatel v určené lhůtě nepodal následné kontrolní hlášení, což stěžovatel ani nerozporuje, nemohly správní orgány postupovat jinak, než pokutu za opožděné podání kontrolního hlášení stěžovateli uložit, jak vyžaduje § 101 h odst. 1 písm. c) ZDPH. Stěžovatel se dovolává okolností vylučujících jeho odpovědnost za opožděné podání následného kontrolního hlášení, tyto skutečnosti však lze uplatnit až v rámci řízení o žádosti o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení dle § 101k ZDPH.

[15] Jak ostatně v této souvislosti ustáleně judikuje zdejší soud, *„[v] § 101h odst. 1 písm. a) až d) zákona o DPH jsou částky pokut za naplnění jednotlivých skutkových podstat deliktů*

stanoveny absolutní částkou, od kterých se správce daně nemá možnost odchýlit. (...) Správce daně musí pokutu uložit vždy, je-li naplněna skutková podstata deliktu dle § 101h odst. 1 písm. a) až d) zákona o DPH; a až v případném řízení o prominutí uložené pokuty dle § 101k zákona o DPH může správce daně její výši modifikovat ve vazbě na konkrétní okolnosti posuzovaného případu a pokutu zčásti nebo zcela prominout. Tento způsob 'rozložení' toho, jaké skutečnosti se zkoumají při rozhodování o uložení pokuty a jaké při rozhodování o žádosti o prominutí pokuty, Ústavní soud taktéž shledal v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 32/15 ústavně konformním a respektujícím právo na spravedlivý proces" (viz rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2020, č. j. 6 Afs 205/2020 - 32; podtržení doplněno, obdobně též rozsudky NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018 - 27, ze dne 20. 10. 2021, č. j. 1 Afs 423/2020-35, č. 4274/2022 Sb. NSS, či ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 Afs 51/2021-57).

[16] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v souzené věci správní orgány nepochybily, pokud stěžovateli platebním výměrem stanovily povinnost uhradit pokutu ve výši 30.000 Kč dle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH, neboť stěžovatel nepodal včas dodatečné kontrolní hlášení, k jehož podání byl vyzván výzvou ze dne 7. 5. 2019. Důvody, proč se tak stalo, by bylo možné posoudit jen v samostatném řízení o prominutí pokuty podle § 101k ZDPH, nikoliv však v řízení o uložení pokuty podle § 101h ZDPH. Nepochybil pak ani krajský soud, pokud postup správních orgánů aproboval. Správní orgány, jakož i krajský soud, tedy postupovaly v souladu se zákonem, pokud v daném případě nezohlednily stěžovatelem tvrzené důvody opožděného podání následného kontrolního hlášení.

V. Závěr a náklady řízení

[17] Uplatněné důvody kasační stížnosti tak nebyly zjištěny, a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu